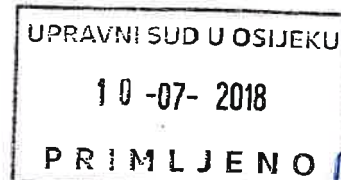

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1101/18-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Fedore Lovričević-Stojanović i Dijane Vidović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 2 UsI-939/17-7 od 21. prosinca 2017., na sjednici vijeća održanoj 8. ožujka 2018.

p r e s u d i o j e

Žalba se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 2 UsI-939/17-7 od 21. prosinca 2017.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika, klasa: UP/I-344-08/16-01/1421, urbroj: 376-05-17-06 od 2. svibnja 2017.

Navedenim rješenjem tuženika odbačen je tužiteljev zahtjev za rješavanje spora u dijelu koji se odnosi na prigovor u vezi mobilnih uređaja s operaterom javnih komunikacijskih usluga, zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka (točka I. izreke). Točkom II. izreke odbijen je preostali dio žaliteljeva zahtjeva kao neosnovan.

Tužitelj (u daljnjem tekstu: žalitelj) pobija presudu zbog svih zakonom propisanih razloga. U žalbi ponavlja navode iz tužbe i u bitnom navodi da obrazloženje pobijane presude ne sadrži razloge za suđenje, kao i da predmet rješavanja sporova između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga nije ograničen samo na pojedine vrste usluga, već i na povrede prodane stvari zbog materijalnih nedostataka. Stoga smatra da nije bilo osnove da tuženik taj dio zahtjeva odbaci. Ističe da je sve račune platio pa je trebalo usvojiti prestali dio zahtjeva. Predlaže da Sud poništi pobijanu presudu i usvoji tužbeni zahtjev.

Tuženik se u odgovoru na žalbu protivi razlozima žalbe. Ostaje kod navoda iznijetih tijekom postupka. Ističe da je činjenično stanje u potpunosti i pravilno utvrđeno te da je pobijana presuda na zakonu osnovana. Predlaže da Sud žalbu odbije.

Zainteresirana se osoba nije očitovala na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući presudu prvostupanjskog suda u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, a imajući na umu činjenice utvrđene u upravnom postupku, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da je rješenje tuženika doneseno na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog prava i uz pravilnu primjenu materijalnog prava.

U pobijanoj presudi sud je izložio sve bitne činjenice koje proizlaze iz provedenih dokaza u upravnom postupku te je, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje i relevantne propise, naveo valjane razloge zbog kojih je odbio tužbeni zahtjev, odgovorivši pritom na navode tužbe. Time je sud postupio u skladu s odredbom članka 60. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. - odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., u daljnjem tekstu: ZUS), a žalitelj te razloge žalbenim navodima nije doveo u sumnju.

Nije sporno da je između žalitelja, krajnjeg korisnika usluge i zainteresirana osobe, davatelja usluge, dana 2. lipnja 2016. produljen pretplatnički odnos za pretplatnički broj na rok od 24 mjeseca te da je žalitelj ugovorio tarifni model i Opciju kojim je ostvario pogodnost kupnje mobilnog uređaja

Također nije sporno da je žalitelj 2. rujna 2016. preporučenom pošiljkom zainteresiranoj osobi vratio navedeni uređaj i jednostrano raskinuo ugovor, kao i da je žalitelju ugovorna usluga isključena 22. studenoga 2016.

Žalitelj je zahtjevom 28. studenog 2016. zatražio da tuženik utvrdi da je navedeni ugovor od 2. lipnja 2016. jednostrano raskinut bez naplate naknade zbog prijevremenog raskida ugovora zbog neispunjavanja ugovorne obveze i izbjegavanja odgovornosti za materijalne nedostatke kupljenog uređaja. Pored toga zahtjeva tražio je te da se operatoru (zainteresiranoj osobi) izrekne odgovarajuća novčana kazna zbog obustave pružanja usluga budući da je isključio njegov pretplatnički broj za vrijeme trajanja postupka po prigovoru potrošača i bez pravne osnove.

Nalazeći da prigovor u vezi s kupnjom mobilnog uređaja nije javna komunikacijska usluga, kao i da problemi koji su proizašli u smislu kvarova i servisnog postupka nisu osnovani u smislu članka 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13. i 71/14., u daljnjem tekstu: Zakon), tuženik je odbacio zahtjev za rješavanje spora u tom dijelu, zbog nepostojanja zakonskih pretpostavki za pokretanje postupka (točka I. izreke) i time nije povrijedio zakon na žaliteljevu štetu. Naime, i ovaj Sud smatra da žalitelj pravnu zaštitu za kupljeni proizvod s materijalnim nedostatkom ne može tražiti od tuženika u sporu između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, već od nadležne inspekcije ili pred redovnim sudom. Radi se o imovinskopravnom odnosu (ugovor o prodaji), a rješavanje spora koji je proizašao iz toga odnosa nije u nadležnosti tuženika. To što je predmet ugovora bila i prodaja predmetnog uređaja, nije razlog za drugačije rješenje ove stvari. Odlučno je da spor koji proizlazi iz nekog imovinskopavnog odnosa (ugovor o prodaji), nije spor u smislu članka 51. stavka 1. Zakona.

U upravnom postupku nije utvrđeno da je žalitelj do podnošenja prigovora podmirivao nesporne iznose za račune koje smatra spornim. Zainteresirana osoba je stoga, sukladno članku 48. Zakona i članku 16. stavku 3., 4. i 5. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga („Narodne novine“, 154/11., 149/13., 82/14., 24/15. i 42/16.) i Općim uvjetima koji predstavljaju sastavni dio pretplatničkog ugovora, imala osnove da žalitelju zbog neplaćanja računa isključi pretplatničku terminalnu opremu.

Sukladno članku 41. stavcima 1., 3. i 4. Zakona, prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora i pretplatnika javnih komunikacija uređuju se njihovim međusobnim ugovorom, a ti se ugovori temelje na općim uvjetima poslovanja operatora javnih komunikacijskih usluga i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkih ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Svaki korisnik, usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja, odabranih objavljenih tarifnih modela i usluga i cjenika javnih komunikacijskih usluga.

Pravo korisnika da u svakom trenutku zatraži raskid pretplatničkog ugovora određeno je člankom 41. stavcima 5. i 6. Zakona. Međutim, radi zaštite operatora od samovoljnih raskida ugovora od strane korisnika čiji uzrok ne spada u područje odgovornosti operatora, odredbama pretplatničkog ugovora previđena je mogućnost naplate naknade za prijevremeni raskid ugovora za slučajeve kada korisnik raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja (stavak 5.). U slučaju kada operator javnih komunikacijskih usluga nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima, korisnik ima pravo raskida ugovora bez obveze plaćanja naknade za prijevremeni raskid (stavak 6.).

U upravnom postupku nisu utvrđene pretpostavke iz članaka 41. stavka 6. i 50 stavka 6. Zakona. Stoga nije bilo osnove da se usvoji žaliteljev zahtjev za jednostrani raskid ugovora bez naplate naknade zbog prijevremenog raskid ugovora, a niti da se zainteresiranoj osobi izreke novčana kazna.

Sijedom izloženog, trebalo je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 8. ožujka 2018.

Predsjednica vijeća
Sanja Otočan, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenicu

